

Ως το τέλος πιστοί στις ιδέες, στους συντρόφους, στο σκοπό...

Καθώς πλησιάζει το τέλος ενός ακόμα ειδικού δικαστηρίου, βρίσκομαι ήδη 5 χρόνια σε καθεστώς αιχμαλωσίας στα κελιά της δημοκρατίας σας. Σε αυτή τη δίκη είμαι, ουσιαστικά, κατηγορούμενος όχι εξαιτίας ενός μεμονωμένου γεγονότος, όπως κάποιες δικές μου πλαστές ταυτότητες που βρέθηκαν σε σπίτια κατηγορούμενων για τη ληστεία στο Βελβεντό, αλλά λόγω της συνολικότερης επιλογής μου να είμαι αντίπαλος αυτού του συστήματος.

Από την πρώτη μου συμμετοχή σαν μαθητής στις πορείες και στις συγκρούσεις στο κέντρο της Αθήνας το 1999, ως σήμερα που βρίσκομαι αιχμάλωτος εδώ και κάποια χρόνια, ο βασικός πυρήνας της σκέψης και οι επιθυμίες μου παραμένουν οι ίδιες. **Είμαι στρατευμένος στον αγώνα για την καταστροφή κάθε μορφής εξουσίας, καθώς και των κοινωνικών σχέσεων που συντηρούν την ύπαρξή της.**

Σε αυτή τη διαδρομή εξελίχθηκα μέσα από τη δράση αλλά και από τα λάθη μου, έτοιμος πάντα να αναλάβω τις συνέπειές τους. Επαναπροσδιόρισα τη στρατηγική μου και τα μέσα αγώνα με γνώμονα πάντα την μεγαλύτερη δυνατή ζημιά στον αντίπαλο. Βίωσα την καταστολή και τη συνθήκη της αιχμαλωσίας να περιορίζει την ελευθερία μου. Απογοητεύτηκα με τις επιλογές ατόμων που θεωρούσα συντρόφους και τους απογοήτευσα με την εμμονή μου να μην κάνω εκπτώσεις στην αξιοπρέπεια και στις ιδέες μου. Προσπάθησα πάντα να μην παρεκκλίνω από τις αξίες και την επαναστατική ηθική έτσι όπως, τουλάχιστον, την ορίζω εγώ. Αντιλήφθηκα την ουσία της συντροφικότητας από ανθρώπους που στάθηκαν πλάι μου στις πιο δύσκολες στιγμές που πέρασα. Κατάλαβα τη δύναμη της αλληλεγγύης και την ομορφιά του ίδιου του αγώνα μας από άγνωστους, τόσο μακριά γεωγραφικά αλλά τόσο κοντινά συνειδησιακά, συντρόφους που βρίσκονται σε όλα τα πλάτη και τα μήκη αυτού του κόσμου.

Είμαστε κομμάτι ενός πολέμου που υπάρχει και θα διαδραματίζεται όσο η καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο παραμένει ο θεμέλιος λίθος αυτής της κοινωνίας. **Προσπαθούμε να διατηρήσουμε τη φλόγα της άρνησης που μπορεί να λειτουργήσει ως πυροκροτητής συνειδησεων και επιλογών εξαπλώνοντας τον ιό της αμφισβήτησης. Επιδιώκουμε τη δημιουργία χαοτικών μεταβλητών στον κοινωνικό ιστό που θα διαταράξουν την ομαλότητα της υποταγμένης σκέψης. Είμαι μηδενιστής και απορρίπτω την αλλοτριωμένη ηθική και τις σάπιες αξίες που πρεσβεύει αυτή η κοινωνία.** Αρνούμαι τη λογική της «κοινής γνώμης», μιας πλειοψηφίας που μπολιασμένη από τις ψευδαισθήσεις και την ελπίδα που της προσφέρει το σύστημα επιλέγει συνειδητά να το στηρίζει. Αρνούμαι να δίνω συνέχεια δικαιολογίες στην μάζα των πολλών που πάντα ψάχνει ένα νέο σωτήρα. Θα είμαι πάντα με αυτούς τους λίγους που με αυτοθυσία μάχονται αυτό το σύστημα καταπίεσης και αποβλάκωσης. Τα κίνητρά μου είναι η ικανοποίηση του να ξέρω ότι κινούμαι βάση των αναρχικών αξιών και της επαναστατικής ηθικής στο δρόμο για την απόλυτη ελευθερία. Η ικανοποίηση που προσφέρει η καταστροφή κάθε συμβόλου υποταγής αυτού του κόσμου.

Δεν είχα ποτέ σαν στόχο το ατομικό μου βόλεμα, γιατί τότε δεν θα επέλεγα να ρισκάρω την ζωή και την ελευθερία μου πραγματώνοντας τις ιδέες μου. Ίσως να επέλεγα να κάνω ληστείες τραπεζών αποκλειστικά για το βιοπορισμό μου ή να άνοιγα κάποιο εναλλακτικό μαγαζί. **Για εμένα, όμως, κάτι τέτοιο δεν θα είχε καμία σχέση με την αναρχία έτσι όπως την αισθάνομαι και την καταλαβαίνω εγώ. Η αναρχία δεν είναι κάποιου είδους χόμπι, μια ευκαιριακή ασχολία ανάμεσα στα υπόλοιπα ενδιαφέροντάς μας. Είναι μια συνολική επιλογή ζωής.** Εμπεριέχει

έννοιες και συναισθήματα άγνωστα στην πλειοψηφία των υπηκόων αυτού του συστήματος. Είναι η αυτοθυσία και η περηφάνεια του να είσαι συνεπής και να πέφτεις στη φωτιά για τις ιδέες και τους συντρόφους σου αδιαφορώντας για το κόστος. Δεν βρίσκομαι σε αυτή τη θέση σήμερα γιατί δεν είχα άλλες επιλογές ζωής αλλά γιατί εγώ επέλεξα τη συγκεκριμένη. Για αυτό και το Σεπτέμβρη του 2009 όταν έγινε η πρώτη κατασταλτική επιχείρηση ενάντια στη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, αδιαφορώντας για το ότι δεν υπήρχε ένταλμα σύλληψης για' μένα **επέλεξα την εθελούσια παρανομία μαζί με τους συντρόφους μου**. Ήξερα ότι έτσι θα μπορούσα να αξιοποιήσω ακόμα καλύτερα τη ζωή μου απαλλαγμένος από στιδήποτε μπορούσε να με κρατήσει πίσω και να αφοσιωθώ πλήρως στον αγώνα για την επίθεση με κάθε μέσο στην κυριαρχία. **Μια περίοδος που αν υπάρχει κάτι να μετανιώσω για αυτήν είναι ότι δεν πρόλαβα να την αξιοποιήσω όσο επιθυμούσα κάνοντας ακόμα περισσότερες επιθέσεις ενάντια σε αυτό που εκπροσωπείται εσείς εδώ σήμερα.**

Η επιλογή της άρνησης της κυρίαρχης αντίληψης που κινεί αυτόν τον κόσμο είναι ένας δρόμος δύσκολος γιατί εμπεριέχει και μια εσωτερική μάχη με τις αλλοτριωμένες πτυχές του εαυτού σου. **Πάντα θα προκύπτουν αντιφάσεις, εκπτώσεις, ίσως και συμβιβασμοί σε αυτή την πορεία καθώς και εμείς οι ίδιοι διατηρούμε αναπόφευκτα χαρακτηριστικά μιας κουλτούρας που αντιμαχόμαστε. Δεν υπάρχουν «καθαροί» άνθρωποι, μόνο «καθαρές» θεωρίες.** Είναι στο χέρι του κάθε ατόμου, όμως, η δυνατότητα να τα αντιμετωπίσει όλα αυτά με κύριο γνώμονα τον ίδιο τον πυρήνα της αναρχικής συνείδησης και δίχως ποτέ να ξεχνάει τον σκοπό.

Στην πορεία μου ως αιχμάλωτος του συστήματος σας, υπήρξε η προσπάθεια εξέλιξης της νομικής διάστασης της καταστολής μέσω του πειραματισμού πάνω στην υπόθεση της οργάνωσης που ανήκω, της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς.

Σε εμάς δοκιμάστηκε για πρώτη φορά η αόριστη προφυλάκιση είτε μέσω αλληπάλληλων υποδικίων είτε παράτασης αυτών πέρα από τα όποια τυπικά όρια. Εγώ, εν τέλει, παρέμεινα υπόδικος χωρίς καμία καταδίκη για 51 μήνες. Είναι με διαφορά ο μεγαλύτερος χρόνος προφυλάκισης κρατούμενου στον ελληνικό χώρο. Μόλις αυτό το νομικό πείραμα ολοκληρώθηκε με την καταδίκη μου από κάποιο δικαστήριο μπήκε σε εφαρμογή η επιδίωξη του αστυνομικοδικαστικού μηχανισμού για την απομόνωση μου με τον έξω κόσμο. Μετά την αποτυχημένη σχεδίαση απόδρασης από τις φυλακές, πριν από περίπου ένα χρόνο, εγώ και ο αδερφός μου μετακινηθήκαμε έκτακτα το ίδιο βράδυ στην ειδική υπόγεια πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού όπου βρισκόμαστε ως σήμερα. Μια πτέρυγα που η κατασκευή της έγινε με τη λογική της εφαρμογής ενός μοντέλου καραντίνας συγκεκριμένων κρατούμενων από το γενικό πληθυσμό της φυλακής. Η συνέχεια αυτού του στοχευμένου σχεδίου ενάντια σε εμένα και τον αδερφό μου πραγματοποιήθηκε με τη σύλληψη των μόνων επισκεπτών που είχαμε εκτός των τειχών. Η σύλληψη της μητέρας μας Αθηνάς Τσάκαλου και της συντρόφου μου Εύης Στατήρη και η μετέπειτα προφυλάκισή τους εξυπηρετούσε συγκεκριμένες σκοπιμότητες. Από τη μια πλευρά επιδίωξε να δημιουργήσει ένα κλίμα φόβου σε όσους βρίσκονται αλληλέγγυοι στους πολιτικούς κρατούμενους ακόμα και όταν πρόκειται για συγγενείς τους. Ένα μήνυμα προς όποιον στέκεται δίπλα στους αιχμάλωτους, ότι πρέπει να είναι έτοιμος να βιώσει την αυστηρότητα και την ασυδοσία του δικαστικού συστήματος. Από την άλλη πλευρά αυτή η κίνηση δημιούργησε ένα καθεστώς ομηρίας που κάποιοι σκέφτηκαν ότι θα απέτρεπε οποιουδήποτε είδους δράση από την πλευρά μας. Μια μαφιόζικου τύπου κουλτούρα πιθανών αντίποινων στους συγγενείς μας αν δημιουργούσαμε ξανά οποιοδήποτε πρόβλημα.

Μετά από ένα δύσκολο αγώνα, που το μεγαλύτερο βάρος το σήκωσαν οι ίδιοι οι συγγενείς, επιτεύχθηκε τελικά η αποφυλάκισή τους. Το τελευταίο στάδιο αυτής της εκδικητικής στρατηγικής βρίσκει τη μητέρα μου σε μια ιδιόμορφη εξορία στο νησί της Σαλαμίνας από όπου της απαγορεύεται να μετακινηθεί και να μας επισκεφτεί στη φυλακή. Στη σύντροφό μου οι περιορισμοί είναι ακόμα βαρύτεροι καθώς της απαγορεύεται η μετακίνησή της σε ακτίνα μεγαλύτερη του ενός χιλιομέτρου από το σπίτι που κατοικεί. Επιπρόσθετα, και για να γίνει αντιληπτή η ανηθικότητα της παρέμβασης στην προσωπική μας ζωή, της απαγορεύεται η οποιουδήποτε είδους επικοινωνία μαζί μου. Στην ουσία για να παραμείνουν οι συγγενείς μας εκτός φυλακής πρέπει να παραμείνουν και μακριά μας σύμφωνα με το δικαστικό σύστημα.

Ξέρω ότι όλα αυτά που έχουν γίνει εναντίον μας τα τελευταία χρόνια είναι μια προσπάθεια να καμφθεί το ηθικό μας και να χαθεί το πάθος που έχουμε για την ελευθερία. Θα ήταν αστείο να έχω ψευδαισθήσεις για αλλαγή αυτής της στρατηγικής από την πλευρά του αντιπάλου. Αντίθετα, είμαι σίγουρος ότι νέοι πειραματισμοί νομικού και κατασταλτικού χαρακτήρα θα είναι πάντα έτοιμοι να μπούνε εμπόδιο στην ελευθερία μας.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη δίκη έχω την ανάγκη να ξεκαθαρίσω ορισμένα ζητήματα που αφορούν κάποιους από τους συγκατηγορούμενούς μου. Ξεκινώντας θέλω να αναφερθώ στην ίδια την κατηγορία που μου αποδίδεται σε αυτό το δικαστήριο. **Βρίσκομαι εδώ κατηγορούμενος για πλαστογραφία, επειδή σε κάποιο σπίτι υπήρχαν πλαστές ταυτότητες που προφανώς είναι δικές μου.** Στο πλαίσιο συντροφικών σχέσεων που υπήρχαν παλαιότερα με κάποιους από τους αναρχικούς που δικάζονται σήμερα εδώ με βοήθησαν στο να κρατήσουν προσωρινά αυτές τις ταυτότητες μέχρι που θα τις έπαιρνα εγώ όταν θα τις χρειαζόμουν. Όσοι έχουν βρεθεί κάποια στιγμή στη θέση του κατηγορούμενου γνωρίζουνε καλά ότι δυστυχώς ποτέ τα πράγματα δεν εξελίσσονται ακριβώς έτσι όπως τα θέλουμε. Το ότι αξιοποιήθηκε το γεγονός όταν εντοπίστηκαν αυτές οι ταυτότητες για να γίνει η αφορμή μιας ακόμα υποδικίας που μπήκε εμπόδιο στην αποφυλάκισή μου δεν είναι προφανώς λάθος των αναρχικών που με καλή διάθεση και για λόγους αλληλεγγύης τότε με βοήθησαν. Είναι ξεκάθαρο ότι αν δεν εντοπιζόνταν αυτές οι ταυτότητες τότε θα είχε βρεθεί ή δημιουργηθεί μια άλλη αφορμή από το δικαστικό σύστημα για να παραταθεί η προφυλάκισή μου.

Σε αυτό το σημείο θέλω να ξεκαθαρίσω ότι παρόλο που γνώριζα κάποιους από τους αναρχικούς που δικάζονται σήμερα εδώ και είχαμε σχέσεις αλληλεγγύης ποτέ δεν υπήρξαν μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς. Κανείς που κατηγορείται σήμερα σε αυτό το δικαστήριο, πέρα από εμένα, δεν είναι μέλος της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς.

Θέλω, όμως, να αναφερθώ και σε έναν άλλο κατηγορούμενο αναρχικό που βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε καθεστώς παρανομίας, τον Κώστα Σακκά. Μια δυνατότητα που κέρδισε από τον αγώνα που έδωσε πραγματοποιώντας απεργία πείνας. Σε αυτό το σημείο θέλω να επισημάνω κάτι. **Είναι, και πρέπει να είναι, κομμάτι της επαναστατική ηθικής η αυτοκριτική όταν θεωρούμε μια επιλογή λαθεμένη.** Σε ένα δημόσιο κείμενο που έβγαλα πριν από περίπου δύο χρόνια είχα τοποθετηθεί για τον αγώνα που είχε δώσει ο Κώστας Σακκάς. Υπάρχει, όμως, μια λεπτή γραμμή ανάμεσα στην πολιτική κριτική που όσο αυστηρή και αν είναι αποσκοπεί στην εξέλιξη της αναρχικής σκέψης και πρακτικής και στην κριτική που επηρεασμένη από κάποιες προσωπικές ρήξεις χάνει την πολιτική ουσία της. Βλέποντας τα γεγονότα τώρα μετά από ένα χρονικό διάστημα θεωρώ ότι σε κάποια σημεία εκείνου του κειμένου πάτησα αυτή τη γραμμή. Δεν αναλογούσε ούτε συνείσφερε κάπου η παρά-ιατρική μου «ανάλυση» της απεργίας πείνας κάποιου άλλου αφού ούτε κοινή απόφαση μεταξύ μας ήταν αυτή του η επιλογή, ούτε προφανώς

θα μπορούσα να έχω πλήρη γνώση του τι γίνεται εφόσον ήταν ένας ατομικός αγώνας του Κ. Σακκά. Αυτή η πτυχή του κειμένου συμπαρέσυρε την πολιτική κριτική που έκανα για κάποιους δημόσιους χειρισμούς μετατρέποντας το σύνολο σε κάτι διαφορετικό από αυτό που επιθυμούσα. Κλείνοντας αυτή την παρένθεση θεωρώ χρέος μου να επαναλάβω και σε αυτό το δικαστήριο αυτό που είχα δημοσιοποιήσει σε κείμενό μου μετά την άσκηση δίωξης στον Κ. Σακκά για την υπόθεση Χαλανδρίου και των ενεργειών της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς που σχετίζονται με αυτήν.

Η σακούλα που βρέθηκε στο σπίτι του Χαλανδρίου με το αποτύπωμα του Κ. Σακκά είχε μεταφερθεί από εμένα εκεί καθώς την είχα πάρει από το σπίτι που συγκατοικούσα με τον Κ. Σακκά εκείνη την περίοδο στα Εξάρχεια. Πάνω σε αυτό το «στοιχείο» στήθηκε μια δίωξη που σκοπό είχε να τον προφυλακίσει ξανά την περίοδο μετά την απεργία πείνας που έκανε. Είναι άλλο δείγμα των χειρισμών της δικαιοσύνης σε υποθέσεις πολιτικής βίας που δυστυχώς έχουν καθιερωθεί πλέον και θεωρούνται δεδομένοι.

Κλείνοντας την πολιτική μου δήλωση πιστεύω ότι η επιδίωξη τέτοιων δικαστηρίων έχει ξεφύγει πλέον από το να στοχεύει αποκλειστικά τους ίδιους τους δράστες των πολιτικών ενεργειών με μεγάλες ποινές κτλ. Επεκτείνεται και στην καθιέρωση του φόβου σε νέους συντρόφους για την αποτροπή τους από το να ακολουθήσουν και αυτοί το αναρχικό αντάρτικο πόλης. **Εμείς ως αιχμάλωτοι αυτού του πολέμου έχουμε χρέος να παραμείνουμε αλύγιστα συνεπείς και σταθεροί στον αγώνα μας ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας. Κανένας συμβιβασμός, καμία συνθηκολόγηση.**

Η φωτιά συνεχίζει να καίει μέσα μας.

Αγώνας για την καταστροφή αυτού του συστήματος και της κοινωνίας που το στηρίζει.

Ως το τέλος πιστοί στις ιδέες, στους συντρόφους, στο σκοπό...

Ζήτω η Αναρχία

Τσάκαλος Γεράσιμος

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς/ FAI - IRF

05-11-2015